



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

## UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 320/07-6

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 13. decembra 2007 predbežne prerokoval sťažnosť P. C., R., zastúpeného advokátom Mgr. M. L., R., ktorou namietal porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 6, čl. 13, čl. 14 a čl. 17 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd upovedomením o spôsobe vykonania exekúcie sp. zn. EX 192/05 z 22. augusta 2007 a exekučným príkazom na vykonanie exekúcie predajom nehnuteľnosti sp. zn. EX 192/05 z 22. augusta 2007 vydanými súdnym exekútorom JUDr. Mgr. V. Z., Exekútorský úrad R., a takto

### **r o z h o d o l :**

Sťažnosť P. C. o d m i e t a .

### **O d ô v o d n e n i e :**

#### **I.**

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 1. októbra 2007 doručená sťažnosť P. C. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“)

a práv podľa čl. 6, čl. 13, čl. 14 a čl. 17 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) upovedomením o spôsobe vykonania exekúcie sp. zn. EX 192/05 z 22. augusta 2007 (ďalej aj „upovedomenie“) a exekučným príkazom na vykonanie exekúcie predajom nehnuteľnosti sp. zn. EX 192/05 z 22. augusta 2007 (ďalej aj „exekučný príkaz“) vydanými súdnym exekútorom JUDr. Mgr. V. Z., Exekútorský úrad R. (ďalej len „súdny exekútor“).

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ bol ako odporca zaviazaný zaplatiť navrhovateľovi sumu 293 000 Sk s 13 % úrokom z omeškania od 1. januára 2001 do zaplatenia a trovy prvostupňového konania v sume 14 650 Sk rozsudkom Okresného súdu Ružomberok (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 3 C 217/03 z 29. júla 2004 potvrdeným rozsudkom Krajského súdu v Žiline (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 23 Co 444/04 z 8. apríla 2005.

Keďže sťažovateľ dlžnú sumu navrhovateľovi neuhradil, navrhovateľ podal súdnemu exekútorovi návrh na vykonanie exekúcie, ktorá sa začala upovedomením o začatí exekúcie sp. zn. EX 192/05 z 21. septembra 2005. Proti upovedomeniu však sťažovateľ podal námietky, v ktorých namietal, že proti označeným právoplatným rozsudkom podal 22. novembra 2005 podnet Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“) na podanie mimoriadneho dovolania, a preto žiadal exekučné konanie zastaviť. Okresný súd uznesením sp. zn. 5 Er 269/2005 z 15. mája 2006 sťažovateľove námietky zamietol, zároveň však povolil odklad exekúcie až do rozhodnutia o jeho podnete na podanie mimoriadneho dovolania. Proti tomuto uzneseniu okresného súdu podal sťažovateľ odvolanie, v ktorom uviedol, že generálna prokuratúra síce jeho podnet na podanie mimoriadneho dovolania zamietla ako nedôvodný, ale 19. apríla 2006 podal sťažnosť Európskemu súdu pre ľudské práva v Štrasburgu (ďalej len „ESLP“) a žiadal povoliť odklad exekúcie do jeho rozhodnutia. Krajský súd uznesením sp. zn. 23 CoE/79/2006 z 31. októbra 2006 sťažovateľovo odvolanie odmietol. Následne bolo právnenému zástupcovi sťažovateľa doručené upovedomenie o spôsobe vykonania exekúcie, ako aj exekučný príkaz na vykonanie exekúcie predajom nehnuteľnosti.

Sťažovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu v sťažnosti namietal, že súdny exekútor vydaním upovedomenia o spôsobe vykonania exekúcie a exekučného príkazu pred vydaním rozhodnutia ESLP vo veci sťažnosti č. 16015/06 Cárach p. Slovensko porušil jeho základné právo podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, ako aj práva podľa čl. 6, čl. 13, čl. 14 a čl. 17 dohovoru.

Sťažovateľ na základe uvedených skutočností navrhol, aby ústavný súd vydal tento nálezh:

*„1/ Upovedomením o spôsobe vykonania exekúcie EX 192/05 zo dňa 22. 08. 2007 a exekučným príkazom na vykonanie exekúcie predajom nehnuteľnosti EX 192/05 zo dňa 22. 08. 2007 vydanými súdnym exekútorom JUDr. Mgr. V. Z., Exekútorový úrad R., (...) bolo porušené základné právo P. C. v zmysle § 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a článok 6, článok 13, článok 14 a článok 17 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v znení protokolov č. 3, 5 a 8 daného v Ríme 04. 11. 1950.*

*2/ Ústavný súd Slovenskej republiky priznáva sťažovateľovi právo na náhradu trov právneho zastúpenia.“*

Zároveň navrhol, aby ústavný súd vydal toto dočasné opatrenie:

*„Ústavný súd Slovenskej republiky odkladá vykonateľnosť exekučného príkazu na vykonanie exekúcie predajom nehnuteľnosti EX 192/05 zo dňa 22. 08. 2007 vydaného súdnym exekútorom JUDr. Mgr. V. Z., Exekútorový úrad R. (...), a to až do rozhodnutí Európskeho súdu pre ľudské práva v Štrasburgu vo veci č. 16015/06 Cárach p. Slovensko.“*

## II.

Ústavný súd ako nezávislý súdny orgán ochrany ústavnosti rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch.

Podľa čl. 13 dohovoru každý, koho práva a slobody priznané týmto dohovorom boli porušené, musí mať účinné právne prostriedky nápravy pred národným orgánom, aj keď sa porušenia dopustili osoby pri plnení úradných povinností.

Podľa čl. 14 dohovoru užívanie práv a slobôd priznaných týmto dohovorom sa musí zabezpečiť bez diskriminácie založenej na akomkoľvek dôvode ako je pohlavie, rasa, farba pleti, jazyk, náboženstvo, politické alebo iné zmýšľanie, národnostný alebo sociálny pôvod, príslušnosť k národnostnej menšine, majetok, rod alebo iné postavenie.

Podľa čl. 17 dohovoru nič v tomto dohovore sa nesmie vykladať tak, akoby dávalo štátu, skupine alebo jednotlivcovi akékoľvek právo vyvíjať činnosť alebo dopúšťať sa činov zameraných na zničenie ktoréhokoľvek z tu priznaných práv a slobôd alebo na obmedzovanie týchto práv a slobôd vo väčšom rozsahu, než to dohovor ustanovuje.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach,

na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

V zmysle konštantnej judikatúry ústavného súdu je dôvodom na odmietnutie návrhu pre jeho zjavnú neopodstatnenosť absencia priamej súvislosti medzi označeným základným právom alebo slobodou na jednej strane a namietaným konaním alebo iným zásahom do takéhoto práva alebo slobody na strane druhej. Inými slovami, ak ústavný súd nezistí relevantnú súvislosť medzi namietaným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých navrhovateľ namieta, vysloví zjavnú neopodstatnenosť sťažnosti a túto odmietne (m. m. I. ÚS 12/01, I. ÚS 124/03).

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ vidí porušenie svojich v petite označených práv v tom, že súdny exekútor vydal upovedomenie a exekučný príkaz pred vydaním rozhodnutia EŠLP v jeho veci.

Vzhľadom na sťažovateľom formulovaný návrh ústavný súd v danej veci rozhodoval o porušení tých práv (čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 6, čl. 13, čl. 14 a čl. 17 dohovoru), vyslovenia porušenia ktorých sa sťažovateľ zastúpený kvalifikovaným právnym zástupcom domáha v petite sťažnosti. Tvrdenie o porušení iného práva (čl. 7 ods. 5 ústavy), ktoré sťažovateľ uvádza v texte sťažnosti okrem petitu, je podľa názoru ústavného súdu potrebné považovať iba za súčasť argumentácie sťažovateľa (III. ÚS 149/04, II. ÚS 65/07).

Podľa § 20 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania sa ústavnému súdu podáva písomne. Návrh musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy.

Podľa § 50 ods. 1 písm. a) zákona o ústavnom súde sťažnosť okrem všeobecných náležitostí uvedených v § 20 musí obsahovať označenie, ktoré základné práva alebo slobody sa podľa tvrdenia sťažovateľa porušili, pričom je potrebné ich konkretizovať nielen právne označením článkov ústavy alebo inej medzinárodnej zmluvy, ale aj skutkovo. Podľa písm. c) citovaného zákonného ustanovenia sa k sťažnosti pripojí kópia právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo dôkaz o inom zásahu.

Sťažovateľ okrem strohej konštatácie, že označenými rozhodnutiami súdneho exekútora boli porušené jeho práva, a citácie článkov ústavy a dohovoru prakticky ničím neodôvodnil namietané porušenie svojich označených práv a nepreukázal teda existenciu príčinnej súvislosti medzi týmito rozhodnutiami a namietaným porušením označených práv, z čoho možno vyvodit' záver o zjavnej neopodstatnenosti jeho sťažnosti.

Podľa ústavného súdu má nedostatok odôvodnenia významné procesné dôsledky. Je základnou povinnosťou sťažovateľa, aby čo najpresnejšie opísal skutkový stav, z ktorého vyvodzuje svoj procesný nárok na ochranu poskytovanú ústavným súdom. Okrem opísania skutkových okolností má odôvodnenie sťažnosti obsahovať aj právne argumenty a právne posúdenie predloženého sporu.

Navyše, ústavný súd poznamenáva, že zo žiadneho právneho predpisu ani z kvalifikovanej medzinárodnej zmluvy nemožno vyvodit' povinnosť všeobecného súdu prerušiť exekučné konanie začaté na základe právoplatného a vykonateľného rozhodnutia (exekučného titulu) z dôvodu, že povinný podal ESLP sťažnosť smerujúcu proti tomuto rozhodnutiu.

Sťažnosť, ktorá bola doručená ústavnému súdu, nemá aj viaceré zákonom predpísané náležitosti podľa § 20 ods. 1 a § 50 ods. 2 zákona o ústavnom súde (chýbajúce odôvodnenie sťažnosti, nepredloženie kópií rozhodnutí), ktorých nedostatok niektorých z nich bráni jej prijatiu na ďalšie konanie.

V súvislosti s nedostatkom zákonom predpísaných náležitostí sťažnosti ústavný súd uvádza, že sťažovateľ je zastúpený advokátom. Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov advokát je povinný pri výkone advokácie dôsledne využívať všetky právne prostriedky a takto chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta. Tieto povinnosti advokáta vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je povinný vykonať advokát tak, aby také úkony boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady. Osobitne to platí pre všetky zákonom ustanovené náležitosti úkonov, ktorými začína konanie pred ústavným súdom (napr. II. ÚS 117/05).

Z uvedených dôvodov ústavný súd sťažnosť odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti, ako aj pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

Pretože ústavný súd po predbežnom prerokovaní v zmysle § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť sťažovateľa podľa § 25 ods. 2 citovaného zákona z dôvodov uvedených v odôvodnení tohto rozhodnutia odmietol, o jeho návrhu na vydanie dočasného opatrenia už nerozhodoval (III. ÚS 157/02, III. ÚS 193/02).

**P o u č e n i e :** Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. decembra 2007